

7/198

LUDAS MATYI

a magyar nép mulattató képes ujsága.

Megjelenik
minden vasárnap.
Ára 3 óra
csak egy forint.

Az előfizetési pénz
a kiadó-hivatalba
3 korona-utca, 18. szám alá
küldendő.

Pest, július 7.
1867.
14. szám.

Gyűjtőknek
öt előfizető
után
tiszteletpéldány jár.

SZERKESZTŐI IRODA:
Magyarutca 1. sz.
ide küldendő mindenféle kézirat,
mely Luda s Matyinak van
szánva.

A Deáklovagok mars-nótája.

M. ACADEMIA
KÖNYVTÁRA

Mehettek már haza . . . meg van minden adva . .
A mi szemeteknek, szájatoknak tetszik,
Miről álmodni sem mertek apáitok!
Ime beteljesült mind, mind . . . egytől-egyig.

Vissza van állítva hazánk alkotmánya!
Lám minő zsinóros a **fináncz** dolmánya?
Vitéz hadseregünk Bécsnek csinál frontot . . .
Legalább nem eszi itthon a prófontot.

Miniszter segít a szegény ember baján —
Magyar czimer fityeg a **trafik** ajtaján;
Ha fizetünk érte . . . dohányt természetünk,
Waffenpassunk ha van? varjut is löhetünk.

Sőt még az is meg van kegyesen engedve . . .
Hogy a kinek **adót** fizetni van kedve:
Kopogtatás nélkül megy a **steueramtba** —
És még is szívesen látott vendég abba.

Mínt hogy pedig nekünk nincsen adóságunk,
Illő tehát, hogy a sógorért jót álljunk;
Ki is fizetnénk mi a reánk rótt **quótát** . . .
Csak tennék folyóvá (a Kossuth banknótát.)

Tudjuk becsülni a valódi érdemet, —
Adunk a honvédnek **kegyelem kenyeret**;
Ez aztán az igaz hazafiszeretet!
Mely csak a **közös ügy** forrásából ered.

És kinek köszönjük ezt a boldogságot?
A mire jóformán egyikünk se vágyott, —
Kinek köszönhetnénk . . . ugyan kinek másnak:
Egyes egyedül csak . . . a **majoritásnak**.

LUDAS MATYI.

Politikai diskurszus

Iczik szomszéd és Mihály gazda között.

Iczik. Halutta azt a szép khis históriát khend Mihály gazda, a mit a khunokkal thürtént?

Mihály. Mit na szomszéd!

Iczik. Hát forsponton vitthék a khunokat küzgyülésre Jászberénybe a czeplédiek. Utközben oszthán bele kheverettek a pulitihikába. A khujonok azt állitthták: hogy az

alkhutvány már thükeletesen vissza van állitva s az országhnak minden khivánatai egytölegyig teljesölttek. A czeplédiek pedig azt mundták, — nem uda Boda! nem láttak ük hunvidkatunat akhurat se méz, mint az üklüm; a debreczeni postapecsét még must is csak „Debreczin“ feliratu; — a Kossuth bankhu még se jár, pedig Czepléden még must is van hárumszor annyi, mint az a spinóth színü nimet bankhu; a Ludas Matyira még must is ráöthik a stemplit sat. A khunok nem akartak engedni, a czeplédiek sem akartak thágítani, végre is annyira össeke pulitizáltak, hogy a czeplédi fuvarosok megállitották a kocsikat fele utban s azt mundták a khunoknak, hogy száljanak le töstént, mert ük bizuny olyan peesovics emberekkel nem mennek tavább egy tapudtat sem.

Mihály. Hát aztán szomszéd mi lett a históriának vége?

Iczik. Mi lett? a lett hallja khend! hogy a khunok nem akarván leszállni a kocsikról, — a czeplédiek khapták magukat . . lerakták üket tiszteségesen az ütféle és ütt hagytták üket a faképnél.

Verstalány.

Karakán Marczitó!

Hol sovány, hol pohos, kopasz vagy szakállas
 Kezében felfüzött borsó szemet olvas
 Kaputrékján kívül köt gatyamadzagot,
 Ajtatos képet vág — szentül pislant nagyot.
 A Kantus zsebében, — eröl persely vagyon
 Amaról meg pikszis, mert tubákos nagyon.
 Faluról városra az egész országban . . .
 Mintha csak bujdosna átoktól fogottan.
 Vándorlással tölti a derága időt,
 Süvegel egyiránt hívöt és nem hívöt.
 De ha hivatalos uniformisban van
 S parádében fungál kiesinben és nagyban
 Áld, átkoz egyiránt józan embert bárgyút,
 S ha tudná sütné Zvinglire az ágyút.
 A hizlalót gyüjti kóborlása közben . . .
 Pohos pajtásinak a gazdag szerzetben.

Ludas Matyi gyorspostája.

Jaj bakkom a nyüstyit . . .
 A nem tista dolog:
 Hogy ős Buda várán —
 Mátyás palotáján —
 A nemzeti zsásló!
 Kitzüve nem lobog,
 Miért nem lobog hát,
 Megmondom azs okát:
 A sárgafekete . . .
 Zsásló mért ne lengne?
 Mikor Feri bácsi!
 A legeslegelső . . .
 Magyarból lett ostrák . . .
 Gyönyörködik benne.

Debreczenbe „egy választó polgár“nak: kevés khivánattal közöltetni fog.

Pugricsfalvára — Libikókó urfnak:

Csinján bánjunk kissé a dologgal urfi!
 A photographia szemet talál szurni.
 Egyébirant ezt is kiadja Matyi!

Monorra: „a hitelbe ígért generái“ még nem rukkolt be, alkalmasint még mindig a stáztio utcában recognoscíroz.

Hársli Smilinek: Lapunk érdekében kifejtett buzgalmit ezutánra is kikérjük.

Szittyá Puffnak Dabasra: Mind használható, köszönet ére te.

Bodzási Jeremiásnak: a küldemény közt több sikerült, a „zsídó ujongez dalát“ nem sokára el is dudoljuk.

Nagyságos döbrögi Döbrögi Mátyás cz. k. tanácses urnak: Hahó! hurrah! csakhogy kiugrattuk a nyulat a bokorból, öszve került hát Ludas Matyi és Döbrögi! no képzelem minő pompás mulatsága lesz a publikumnak?

Munkatársainknak: becses közremökölésükre a jövő évnegyedben is számítunk.

Kérelem a t. előfizető közönséghez!

Tisztelt negyedéveselőfizetőinket, kiknek előfizetése a jelenlegi 13. számmal lejárt, honfitui bizalommal felkérjük, hogy a jövő évnegyedre is legyenek szivesek

LUDAS MATYIT

a magyar nép mulattató képes ujságát
 járattni, s

előfizetéseiket minélelőbb megújítani,

hogy

ugy ne járjunk, mint az első évnegyedben — midön kétszerannyi példányt nyomattunk, mint a menyí előfizetőnk ápril elsejére berukkolt, még is már a 2-ik hóban jelentkezett előfizetőknek teljes számu példányokkal nem szolgálhattunk.

Döbrögi Mátyás levele uraöcséhez.

Kedves uram öcsém!

Én nem tudom mit kívánhatnak még ezek a baloldalas urak, mikor már minden a legjobb rendben van?

Ezek sehogy sem akarnak megbarátkozni a közös ügyekkel, pedig azok igen szép praktikus dolgok.

Hogy milyen szép dolog praktikus oldalról véve a közös pénzügy, azt tapasztaltam én saját életemből. Nőtlen koromban — régi dolog! — nagyon önállóan kezeltem a pénzügyemet s csak a magam birtokára vehettem fel adósságot. Mióta megházasodtam a feleségem birtokára is csinálhatok adósságot. Azóta együtt uszunk az adó . . . akarom mondani a jólétben. Be kényelmes is ez a házasság. Ha kontót hoznak a nyakamra, küldöm a feleségemhez, s én távozom, ő meg azt mondja, hogy a férjem magával vitte a kaszsa kulcsát. Ha engem exequálnak, feleségem támaszt igénykeresetet, ha őt exequálják én támasztok igényt. Csak egyetértés ez a fő dolog.

Azzal rágalmaznak, hogy a közös ügyekkel veszélyeztetve van a nemzetiség. Ez nem igaz, mert míg a nemzet ezredéves ősi jellegét, — hogy t. i. fizetni nem szeret — le nem vetkezi, addig beolvadásról szó sem lehet. Azt pedig megőriztük dícsően.

Miért ne volna közös hadsereg? Emlékezhetik rá uramöcsém! hogy Szadovánál mennyire megpaskolták az osztrák katonákat. Milyen szégyen volt az nékiek? Már most képzelje uram öcsém! ha azoknak magyar hadsereg lett volna a nevök? kié volna a szégyen? a miénk! A magyar hadseregé. Már pedig a magyar katonák jó hírnevét nem szabad kockára tennünk. De hiszen jó az a közös hadügy. De azok a „tigrisek“ nem látják be.

Azt mondják a „tigrisek“ hogy a közös ügyek nem férnek össze az 1848 szellemével. Pedig dehogy nem, hiszen ez is az egyenlőség elvén alapul mint amaz. Lám milyen szépen sikerült a paritás alapján kivinni Deák Ferencnek és pártjának, hogy tőkéltesen egyenlők legyünk — a Lajtántuli sógorokkal, — minő pompás osztrák magyarok vagyunk mi már?

A személybiztonság olyan rendben van, hogy még arról is gondoskodott a státus, hogy magunkat főbe ne lőhessük titokban, — mert ha akarná sem kap az ember még most sem politikai hatósági engedély nélkül puskaport.

Dohányt is lehet ültetni. Csekélység 16 frt 40 krért 70 ölet, s a kinek ez nem tetszik készen adják a jó vágott dohányt a magy. kir. trafikába, még csak meg se kell vágni

megelőzött arabéta

Döbrögi Mátyás

kir. tanácsos.

**Az atyai csizmadia párbeszéde, —
az ő hitese társával.**

Assz. Apjok lelke! igaz-e az, hogy az országgyűlés többsége elejtette a honvéd-árvák országos megjutalmazását? és a béna honvédek nyugdíjazását?

Férj. Igaz biz az feleség.

Assz. Hát aztán azok a szegény láb és kéznélküli honvédek hogy fognak élni ezután?

Férj. Azok kik másképp nem élhetnek, koldulni fognak mint eddig tevék.

Assz. Hát aztán azon urak kik a nyugdíj megajánlását ellenezték minő okokkal győzték le a többi urakat?

Férj. Nem győzték azok le anyjok, hanem csak leszavazták.

Assz. De mégis csak mondtak valami okot, hogy miért nem teszik azt?

Férj. Azt mondták, miszerint a honvéd nem jutalomért, hanem pusztán hazaszeretetből lett bénává, és a honvéd önbecsületét lealázná, — megsértené az országgyűlés, ha a honvéd érdemét törvény által elősmerné, ha törvény által intézkedne a tehetetlenek sorsáról; — továbbá mondták azt is mi-ként megharagudnának Bécsben, ha elősmérését törvény által nyilvánítaná az országgyűlés azon sereg tagjai iránt, mely a császári sereget annyiszor megszalasztotta és megverte. Végre döntő okul azt hozták fel, hogy ha a béna, kereset képtelen honvédek nyugdíjaznak, akkor nyugdíjazni kellene mindazokat, kik a szabadságharcz folyama alatt a hazának valami szolgálatot tettek. — Nyugdíjazni kellene a szabót, csizmadiát stb., mert ezek a hadsereg számára dolgozván szolgálatot tettek a hazának, — nyugdíjazni kellene a k . . . i nemzetörököt is, mert ezek se maradtak hátul, megmutatták hogy minő futóképességgel bír az ember, ha rá ijesztenek. És mivel az országnak annyi sok mindenféle érdem megjutalmazása módjában nincs, tehát a kereset képtelen béna honvédeknek sem lehet adni, mert azért megaprehendálna a többi, hanem hát hogy mégis éhen ne veszsenek el, tehát egyesek könyör adományából kell nekik valamit nyújtani. — Igaz, hogy az ekként begyűlt összeg nem lesz oly nagy, hogy abból a kereset képtelenek mind részesülhessenek, de hisz ha 19 évig nyugdíj nélkül bírták tengetni életüket, — eltengethetik még egy ideig, — míg a jótékony halál nem könyörül rajtuk. Látod feleség, az a politika nagyon furfangos dolog. 1861-ben a jobboldali urak is mindnyájan a jogfolytonosság mellett harczoltak, — 66-ban pedig ugyan attól megugrottak, és 67-ben ismét visszasétáltak a jogfolytonossághoz, csak hogy nem ahoz a melyiktől megszöktek, hanem a bécsi jogfolytonos-

sághoz; — mert a bécsi jogfolytonosság elve szerént a magyar embernek nem szabad hazája szabadságaért harcolni. — A honvédek pedig azért harcoltak, — a bécsi jogfolytonosság elvénél fogva tehát ezen tettökért őket nyugdíjazni illetlen dolog lenne. — Azok a jó urak pedig Béccsel jó viszonyban akarnak élni, mert ott osztogatják a méltóságos czimeket, kereszteteket, érdemjeleket érted? Na ha érted, hát lódulj a konyhába és siess az ebéddel, mert már korog a hasam.

Síralmas ének a XIX. századból.

Azt beszélnek itt minálunk már is —
Hogy beütött még az alkotmány is,
Nagy uraknak arany csillag
Hullong a nyakába . . .
S a szegény nép ő jobblétét
Mind hijába várja.

Zsundár, fnáncz, trafik, stempli, már most —
Járják nálunk a gyöngy alkotmányost;
Pénzünk van, mert a németnek
Már lapáttal hányják.
Kifizetik adósságát
A dus aranybányák.

Kossuth Lajos a nép apja mondja,
Van még reánk külföldön is gondja.
Milliárdok szemeiről
Lehull majd a fátyol . . .
És félre áll a magyar nép
Az új alkotmánytól.

Nincs regiment, van közösügy épen,
Szegény magyar ki vagy játszva szépen.
Közös lónak hejj! mindég csak
Turós az ő háta . . .
Közösügynek magyar ember
Sohse lesz barátja!

Negyvennyolcznak le van törve szárnya,
Buggyóba dugva lába szára, —
Kalucsnival, parapléval . . .
Óh! be szép! de ékes!
Ilyen vagy most magyar hazám!
Te gyönyörűséges.

Hanem néktünk ily alkotmány nem kő, —
Csapjon bele a menydörgős menykő!
Had- és pénzügy, (de nem közös!)
Só- és arany-bánya, . . .
Vármegye és nemzetörtség
Ennek nagy hiánya.

Országgyűlés böles többsége lásd meg:
A magyarnak sirját miként ásd meg.
Legszébb jogunk, szabadságunk —
Mind el van már véve,
Hanem iszen (gyere haza! . . .)
Futás lesz a vége!

Kondor.

Eredeti levelek.

XX.

Téns uram!

Megint baj van már az országgyűlésen a mint az újságból olvastam, azt mondják, hogy Buda várán még koronázás után is ott repített a kétfejű sas a toronytetőjén, pedig hát magam is jobbnak láttnám, ha már a magyar czimer parádézna rajta. De hát lássa téns uram! már én csak úgy képzelem ezt, mint mikor a statáriumot kihirdetik, osztán ha lejár az ideje, még is a faluházán hagyják, hogy hát meg ne feledkezzenek a jóra való ember róla, mire szokták az olyat használni? osztán meg úgy vagyunk mi már evvel a kétfejű sassal lássa kigyelmed téns uram! mint a marha mikor megbíjogozzák a tomporáját, azt se kaparja már oszt onnan le a feki se. De majd meglássa kigyelmed, hogy ha még sok keresztet meg arany sarkantyút osztogatnak, hát az a sok nagyságos ur az egész Budavárát bepíngálja sárgafeké-tére. Hájjj téns uram! be bolondá is tettek bennünket hevenyébe, jó hogy nem tolyik az a kétfejű sas, mert még úgy elszaporodna, hogy téns uram libái is veszedelembé jönnének tőle, na de azért el ne bízza kigyelmed magát, mert ha nem tolyik is de fiadzik az a sas eleget, s hogy magzatit meg lehessen esmerni a többi becsületes ordináré embertől, hát keresztet akasztanak neki a nyakába, meg arany sarkantyút ütnek a bokájára, pedig jobb volna az orrukra ütni ükeméknek.

Hát avval a sok feki tubákos pixissel mit csinálnak majd az urak, a kiknek ilyeneket ajándékoztattak? ugyi téns uram majd ha büdös lesz nekik a levegő, hát abból szagolják a jóféle tubákot, mert majd még a tüszkölésre is rá jön ám a sor.

Isten áldja meg kelmedet téns uram!

Karakán Marózi

gulyás-bojtár.

Jobb-oldalas logika.

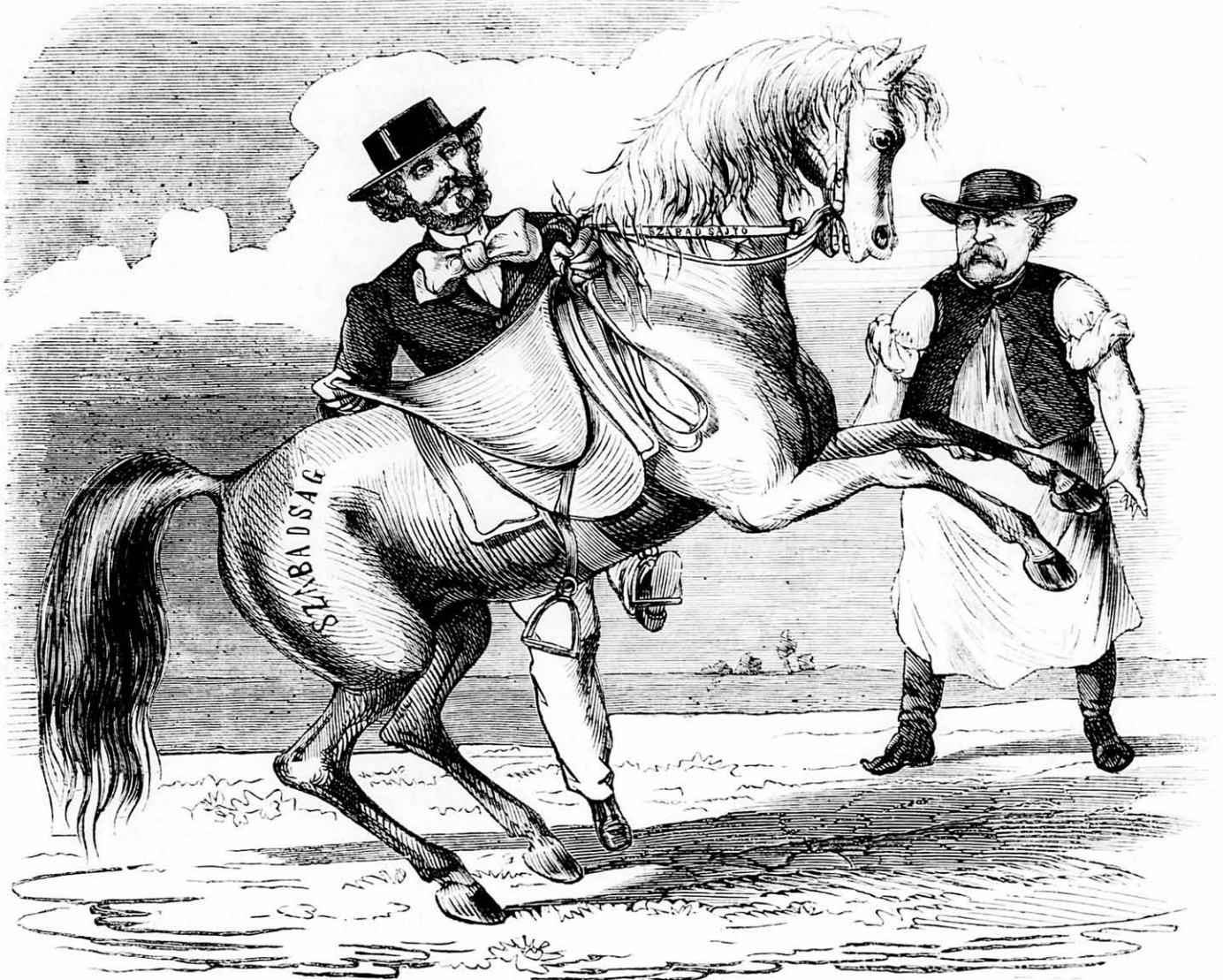
Minthogy általános bevett szokás az, hogy azon helyeken, hol a lázadás elnyomására ostromállapot áll fenn, ott passus nélkül fegyvert tartani, s politikai engedély nélkül löport venni nem szabad, annál fogva a mesternek azon állítása, hogy immáron hazánkban az alkotmány teljesen helyre van állítva kétségbe vonhatlan. —

Minek utánna Deák Ferencz kijelenté, hogy a Kossuth levelére nem fog válaszolni, — annál fogva Kossuth fényesen meg van ez áfolva.

Mivel a közösügyi munkálat szerint pénzügy, hadügy, külügy, külkereskedelem felett a Lajtántuli sógorok nélkül nem lehet rendelkezni, — tehát Magyarország függetlensége nincs feladva.

Minthogy a „zsidó-kérdés“ eddig azért halasztatott el, hogy nem volt koronás király, ki törvényt szentesítsen, — annál fogva a közösügyi munkálatot multhatlan szükség volt még koronázás előtt bezikkelyezni.

Ferencz gazda jó tanácsa.

Megálljék az urfi! majd felsegitem én a nyeregbe, hanem aztán ne huzza meg ugy azt a kantárszárát, mert nem én leszek az oka, ha az a tüzes paripa letalálja dobni.

Tigriskörmök

Olyan ez a mi alkotmányunk mint a csonka honvéd, mankón kell nekie járni. Az lesz ám még csak orvos, ki ezt meg tudja gyógyítani?

A kultusminiszter legközelebbi rendeletében meg fogja hagyni az egyetemi polgároknak, hogy a tantermeket szorgalmatosabban látogassák.

Több egyetemi polgár erre azt fogja mondani, hogy ezen rendelet felesleges, miután ők eddig is rendszeren eljártak az előadásokra... a ludni.

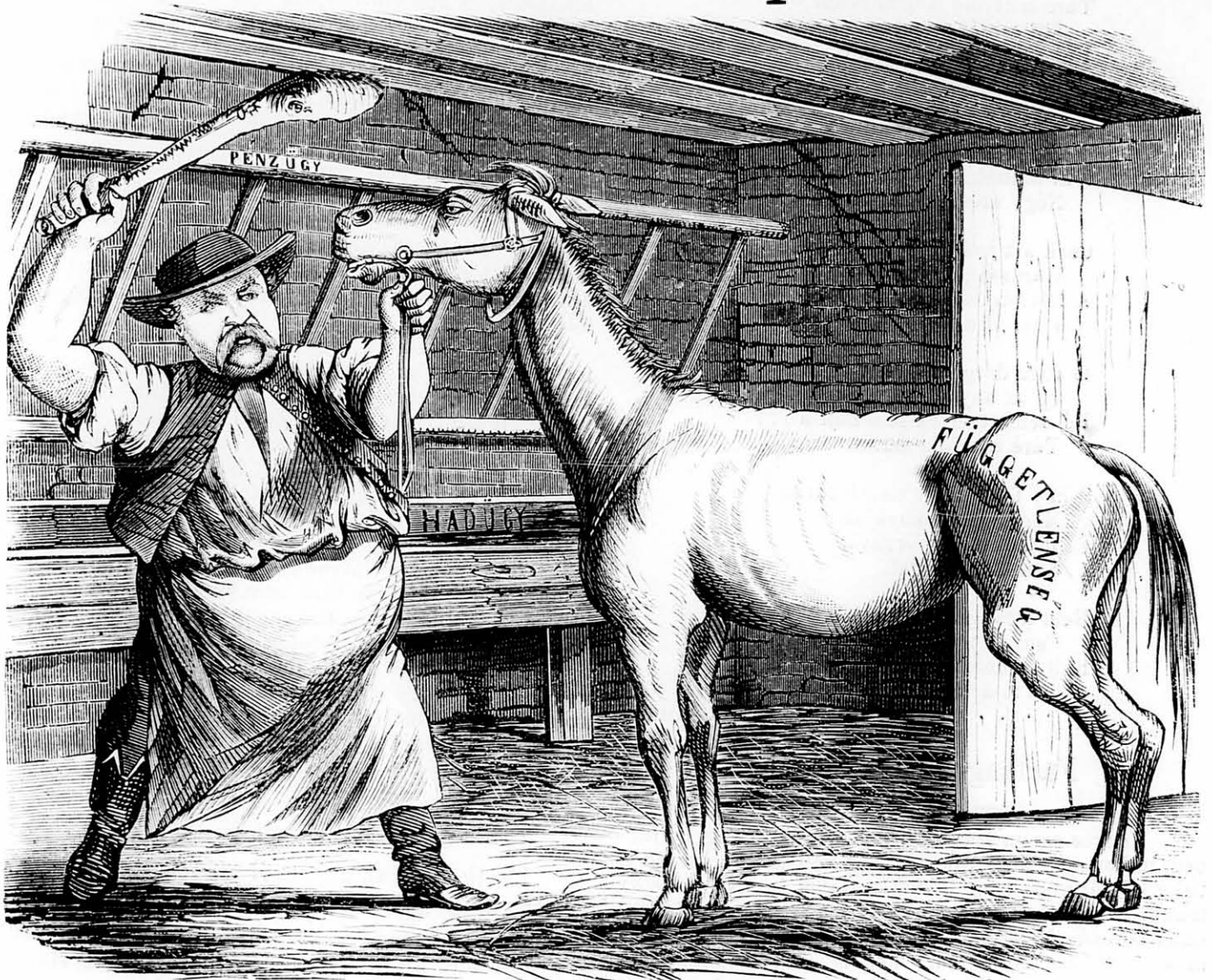
Kérdi egy fiatal kávéházi tigris a Görgei levél olvasásába merült öreg urat: „Mi van a keziben uram bátyám — a Pesti Napló?”

— Az ám uram öcsém! csakhogy nem „Napló“ ez, hanem naplopó.

Két hónapja már, hogy meg volt X megyében a tisztújítás. — és ezen idő lefolyása alatt egyik törvényeszéki ülnök — komoly felszólítás után, csak egyetlen egy ügyet birt referálni, s azt is oly rosszul, hogy a legutolsó betűig ki kellett törülni, s helyette másnak ujat készíteni. Az ilyenek merészlik aztán leszoritani a térről azon jogvégzett ifjakat, kik fiatal erővel s tevékenységgel — egy óra alatt is többet — és jól végezhetnének. Ki vele az ilyen kukoriczamorzsoló hősökkel, ki a krumpli földre!

A fekete sárga színű utmutató fák is kezdenek már szemérem pirt öltetni magukra, hogy oly sok élődi mihaszna embernek — megmutatták az utat, mely Magyarország belsejébe vezet — Csak némelyik miniszter arczán nem talál e szín helyett, mert különben — hivatal helyett, rég „lauf passzal“ ajándékozta volna meg ezen egyéneket.

Illusztrált népdal.

„Nincsen széna, nincsen abrak,
Édes lovam agyon csaplak.“

A Ludas Matyi jun. 23-iki számában említett 47-es férfi kezd röstelni a dolgot, hogy már mint őt, pelenkére merészelték állítani. Lássá édes lassu magyarom! nem kell kimélni azokat a kerekeket, szabad ám egy kicsikét gyorsabb taktusban is ügetni!

Az egész dumántuli superintendens közakarattal ohajtja megválasztani Tisza Kálmánt egyházkerületi főgondnokának. Csak három Somogy megyebeli közös-tügyi vaskalapos erőlködik Lónyay mellett. Ezek hihetőleg a koronázáskor kalapjukba vetett pénzzel lettek megvesztegetve.

A vándormadarak ősszel más hazába költöznek; bár csak a mi pénzügyminiszterünk szép madarai is utitársul melléjük szegődnének! De úgy vagyunk ezekkel, mint a szemtelen verebekkel, hijába hessegetjük, hijába ijesztgetjük, azért még is mesés mennyiségben szaporodnak mindenfelé.

Valaki a napokban igen dicsérte Gorove miniszter urat a Komló-kertben, azt hozván fel dicséretére, hogy minden rokonát jó fizetéses hivatalba rakta be; ellenben Lónyay miniszter urról nem vala ily kedvező véleménynyel. És ugyan miért? hát azért mert — mint mondá — az ő apja a finánczminiszter ur apjának keresztkomája lévén, csak titkárságért folyamodott és Lónyay ur mai napig sem nevezte őt ki. E bizony szörnyűség! ily közeli komaság után.

Ugyan csak cse hull bálnak a szegény Fiumével. Egy szál mentő deszkaért könyörgött, s még is csak forgácsot küldenek neki.

A honatyák Pesten kicsépezték a 67-es kéréket, s a termés lehető legrosszabbul ütött ki. Hanem hiszen annál többet csépezték majd oda haza

A vén násznagyhoz.

Taré trittyom bodzagyökér —
Mit csinál a mátká?
Hát az ördög tudhatná-e
Ebbe a lármába?

Az ajtón egy bécsi kilines
Zárja a hitetlent . . .
S ki tudhatná, — mit machliznak
Négy szem között ott bent?

Csak azt tudom, hogy ki ilyen
Házasságra lépe, —
A félvilág csókjára se
Pirul el a képe.

Hiában dörg rá a férje . . .
Es az anya átka,
Fel sem veszi, rá sem hajt a . . .
Taré trittyom mátká!

S ugy felel, hogy riszált farán
Megrázza szoknyáját, —
És másokra vigyorgatja
Kifestett pófáját.

Nem lifang az eszemadta!
Csupán trittyom mátká . . .
Rajta hanczurozik Mátra,
Tátra, Fáttra . . . átka.

B. Alla.

Furfangos bakatempók.

(mesélgeti Csalán Peti.)

Kedves ecsém Mátyás! Tudod abba a régi jó időben, mikor még Magyarország nem volt megfinanszírozva, baka káplár voltam én. Oda fel valahol az ország szélén feküdt a regementünk egy nagy városba, a hol hajdanába koronázták a királyt, — persze kaszárnyába laktunk — de még perszébber meg is útuk magunkat a sok német közt hébe hóba úgy, hogy csak úgy csirázott a fülem töve belé. Tudod Mátyás ecsém, hogy az ember unalmába minderre ráér, s nem igen válogat benne mihez fogják, csak hogy éppen tegyen valamit, ilyenkor aztán leginkább a kópéságra jut legtöbb alkalom.

Elég az hozzá, hogy unalomból kiszemeltünk mink egy néhány vén tubákos németet, meg egy pár véu görösös orru zsidót, — s addig sandítottunk utánok, hogy azt is megtudtuk meik utcába, meik házba, s mely emeletben laknak. Mikor oszt evvel is meg voltunk, vagy három jó pajtásommal össze beszélünk a teendőik felett, s legelőbb is vettünk egy jó hosszonyelű meszelőt, meg vagy öt garasára kindruszt, meg egy pár iteze fírnájszot.

Na ecsém most jön a java. Elindultunk barátom, egy jó setét éjjel (már osztán hogy miképpen cosszantunk ki a kaszárnyából, az a mi dolgunk volt), egyikünk vitte a meszelőt, a másik egy nagy bűgrét, a mibe a kindruszos fírnájsz volt, a harmadiknál volt meg egy nagy pózna, melynek a végire egy a bronce volt erősen felkötve — mondom elindultunk, s legelőbb is az akkori harminczadist lakásán az első emeleti ablakon bekopogtattam én, — erre kinyilt az ablak, s egy hálósipkás kopasz képtü ember kidugta a fejét, de a mint kidugta, már akkor az én czimborám beleakasztotta az ab-

roncsot, s leszoritotta véle az ablak párkányához, én meg a meszelőt hirtelenébe belemártottam a kindruszos fírnájszba, és míg ordított oda fenn a megszorított német addig bemázoltam képét merevül, — s mikor egy ily porezió némettel kész voltunk, mentünk tovább, s megint bekopogtattunk a hol a mi emberünk lakott, s azt is megsubitzkoltuk annak rendi és módja szerént, — és így osztán vagy kilenczet ezen éjszaka megecivilizáltunk ördögnek.

Már most osztán képzelheted édes ücsém, hogy mikor az a sok besubiczkolt zsidó meg német, gyertyát gyújtott, s az ábrázatját bemutatta az ő felriadt hités társának, minő gyönyörű mulattságok lehetett azoknak. De hidd el ecsém volt olyan is közte a melyiket majd agyonverte a maga saját háza népe, úgy megijjedtek tőle.

Másnap osztán a városházánál azt a sok fekete pófát megbámulta az egész város, mert hiába mosdottak azok egész reggelig — még akkor nem volt kókuszszappan, — le nem vitte semmi mosdó szerszám. Feladtak bennünket, de persze bizonyosan nem tudták hogy kik voltak, — a mondírunkról ránk ismertek, hogy a katonák közül cselekedték, — mert mi nekünk sem jutott bolond fővel eszünkbe, hogy a kitlit le kellett volna vetni.

Elég az hozzá Mátyásom! hogy addig addig jártak azután, míg csakugyan ránk nem sült a piktorkodás, — hanem bezzeg le is kaptak bennünket husz körmünkéről s szegény ártatlan ülőrészünket úgy elpüfölték a kaszárnya udvarán annak a sok fene fekete képtü németnek szemelättára, hogy még most is megviszket mindenkor azon a napon a melyen évfordulója van ennek a históriának; — na majd a jövőre meg azt mondom el hogy — hogy jártam az óbesterem szobalányával — még a lessz czifra história!

Adomák.

Erölködött az egyszeri legátus. Mindég szeretett volna nagy hatással prédikálni. Egyszer nagy lelki öröme látja ám, hogy egy öreg anyó a prédikáció alatt igen könyezik. Isteni tisztelet után fölkereste s megkérdezte, hogy hát min indult meg oly igen nagyon, várta persze, hogy majd agyonmagasztalja remek szónoklatát. S nagy ámulatára azt feleli az anyóka: hát kérem alászan nekem is van egy tanuló fiam s arra gongoltam, hogy hátha az is ilyen nagy számár lesz mint maga!

Nem tökéletes ez a mostani alkotmány. Hogy hogy?! hát csak úgy futtába készült. No hát majd megfuttassuk egy kicsit a készítőit is, csak jöjjenek haza!

Volt a komáromi várnak a 16-ik században egy derék várparancsnoka, kitől is midőn egyik török basa a vár feladását követelné levelében, következőleg válaszolt a basának: „nincs szükségem semmi levelezésre, mert én nem értek sem görögül sem törökül, hanem a várat majd megvédelmezem magyarul.“

Azon időben, midőn a huszárok még dolmányt hordtak, könnyen megtörtént, hogy többszöri hajlongás után a huszár inge dolmánya alól kikandikált. Persze azért aztán megszóllították az illetők.

Bakos közhuszárnak inge a többek közt minduntalan kikibujt a dolmány alól, káplárja már ötször is megszóllitá, hogy igazítsa meg ingét, de hijába! alig hajlott egyet Bakos, inge megint csak kifittyent a feszes dolmány alól; midőn ezért káplárja újra megintené, bosszusan válaszoló Bakos: „a káplár urnak talán nincsen inge, hogy mindig az enyimet nézi.“

Egyik falusi exámen alkalmával kérdi a lelkész egy fiutól: „megtudnád e mondani kis fiam! hány tárgy kell a kereszteléshez?“

— Három — felelt rögtön a fiu.

„Nagyon rosszul tudod te a katekhistust édes fiam! a kereszteléshez csak két tárgy kell, t. i. víz és isten ígéje.“

Megkövetem szépen tisztelendő ur, én úgy gondoltam, hogy a kereszteléshez gyerek is kell, monda pityeregve a megdorgált fiucska.

Mesés dolgokat beszélt az egyszeri falusi uracs az öreg gazda előtt, miken ez fejcsóválással kezdé kételkedni, mondván: „h á t u g y l e n n e a z u r f i?“

Nekem csak eliheti öreg, hogy tudom mit beszélek, hiszen én két egyetemen is tanultam.

„Jaj urfi! még abból nem következik az, hogy mindent elhigyen az ember, mert lássa nekem is volt már olyan borjum, a mely két tehén tejét szopta — és mégis csak ökor lett belőle.“

Himnus.

(Az országgyűlési „jobb-oldal“ zongoráján eljátsza ama becsületes nagy-körösi csizmadia-mester, ki a „Magyar ujság“-ot megakarta égetni.)

Áld meg isten! tartsd meg isten!
A nagy nevű hazafit,
A ki minket a binárba
Becsülettel belevitt.

Adj erőt dicső pártjának!
Közös ügyben eljárni,
S megszavazni mindent — mindent . . .
Legyen az bár akármí.

Kösd be szemét, dugd be fülét!
Hogy ne lássa, ne hallja
A „b a l - o l d a l t“, mely a nemzet,
Politikáját vallja.

Tartsd fenn a miniszterium
Láthatatlan hatalmát,
Hogy Erdélyben a zsandár még
Továbbra is uralják.

És hogy Fiume környékén
Legyen ugy mint régen volt;
Verjék hátához a népnek
A nemzeti lobogót.

Végezetre — adj a népnek
Sokkal nagyobb türelmet!
Hogy ne lesse oly sovárgva
Azt a csupasz verebet: —

Melyet a jó Feri bácsi!
Bölcs eszével kicserélt,
Az általa hatvanegyben
Emlegetett t ú z o k é r t.

Szittyá.

Mi mindnyájan jó németek vagyunk?

A finanszminiszterhez — talán a bécsihez — egy 39 évet szolgált finanszbeamter ment tisztelegni, ki ezelőtt Prágában 24 évig, Magyarhonban pedig 15 éve szolgált a finanszoknál. Előmutatván a sok Belobungs-Decrétet, mely szerint okmányolta, hogy mily sok érdemeket szerzett a stempli-skála, jövedelmi és fogyasztási adórendszernek üdvös behozatala körül, — továbbá is felajánlá a miniszter urnak szolgálatát oly megjegyzéssel, hogy egy év múlva, — miután egy szót sem tud magyarul — egész fizetésének megtartásával penzionáltatni szándékozik magát.

A miniszter megveregetvén vállát a derék veterán finanszoknak monda: nem baj az, ha nem birja is ön a magyar nyelvet, tessék németül beszélni és munkálatait folytatni, hiszen mi mindnyájan jó németek vagyunk.

Lásd honvéd czimbora! mért nem finanszkodtál te is Magyarországon 15 esztendeig, most lenne zsiros hivatalod?

Én azt helyben nem hagyhatom . . .

Én azt helyben nem hagyhatom
hogy hát:

Arany János volt tanárom,
Még ezen az áldott nyáron,
ugy kianyarozzák.

Mert ő néki nincs sztlksége
erre:

Rézre való az arany-por,
S nem a r a n y r a, a mely attól
nincs mázolvá szebbre.

Szittyá Puff.

Politikai diskurszus

Iczik szomszéd és Mihály gazda között.

Iczik. Ogyan Mihály gazda! nem thodná khend nekem azt megmondani mi a menydürgös menykhüt keres az a suk pöspük must Rumában?

Mihály. Azok bizony Iczik szomszéd azokat a szenteket restorálják, vagy is inkább rostálják ki most, a kik nem jól

szokták magokat viselni.

Iczik. Hát azthán higy hívják azukat a szenteket Mihály gazda?

Mihály. Hát fagyos szenteknek, ilyenek pedig: Szent Pál, Gergely, Hugó, Dömötör, Orbán, Szervác, Pongrácz, Bonifác, Péter és Pál, stb. Ezen szenteknek a napjai ha már közelednek, keresztet hány magára minden jóra való keresztény — s kétségbe esve lesi, hogy mikor fagy már el egész évi fáradozásainak gyümölcse. Hiszen látta szomszéd, hogy Péter és Pál ez idén is micsoda czudarul viselte magát, — csak ugy vaczogott az ember foga nyárközepén is.

Iczik. Nuhát akkhu csak hadd penziunálják tüket, — de más szenteket ne válaszzanak, mert hát ha rosszabbat kapnának khendtek?

Mihály. Mit gondol szomszéd? mi lesz már abból a száz ezer aranyból, mit Ő Felségeik a honvédeknek ajándékoztak?

Iczik. Mi lesz Mihály gazda? papirus! mert thodja meg khend, hogy az arany is csak addig arany, míg a finánczminiszther khezi küzzé nem kherül. Ulvastham az ojságokban, hogy a herr von Lunyai földhitelintézethi papirukba szeretné befektetni azt a százezer aranyat.

Mihály. Ebalelkét mért nem adják oda azoknak, a kiknek szánva volt, — mit cifrázzák a dolgot, — majd meglássa Iczik szomszéd! addig esürik esvarják és forgatják azt a sok aranyat, hogy egyszer csak szürke bankót küldenek helyébe Bécsből, s akkor osztán csak a szegény honvédből is hol végy (aranyat) lesz.

Iczik. Bizüny künyen meghürténhet az hallja Mihály gazda! hanem must mióthán látum, hogy khendből ukus ember is lehetett vulna, egy khérdést tesz khend elibe, feleljen meg khend arra.

Mihály. Hallom hát no.

Iczik. Hát thodja-e khend hogy Sámunnál már erüssebb ember is van a világban?

Mihály. No már azt szeretném tudni, hogy ki lenne az?

Iczik. Hát nem gyonítja khend, hogy khiesuda? nu hogy ne türije Mihály gazda sukaig a fejit rajta, megmundo é. Ez a férh lassa khend Deák Ferencz! mert Sámun csak egy zsidúk álthál maltherral épített vályug épületet düntütt üszve, — a khendtek Deákja pedig a vérrel szerzett ezer éves alkhumánt dünthütte le. Nu nines igazságum?

Mihály. No már az igaz, hogy ért a politikához Iczik szomszéd! mint Tánzos uram a gyóni esizmadia a halott vizsgáláshoz.

A 13-ik számban közlött verstalány: **kóborló barát.**

Ludas Matyi gyorspostája.

Tisztelt kollégáim!
Vidiki postások!
Principálisomnak
Panassa van rátok,
Hogy ujságát elibb
Vigig olvassátok, —
S a prenumerásnak...
Csak azstán adjátok.
Akkor is ugy üszve
Vagyon törve — gyürve,
Mintha csak Sadova...
Alul menekülne.
Urak esz nem járja —
Kérünk tehát szépen:
Expediáljátok
Rendesen ujságunk,
Ottan a vidéken.

Kedves előfizető-gyűjtőink: Koós Márton, Vikol János, Tóth János, Wallerstein Mátyás, Weisz Gáspár, Némethy Ambrus, Kossza János, Gergitz János, Dovolya Pál, Holló Károly, Jörös Lajos, Varga István és Jelenty Antal hazánkiai, fogadják szives buzgalmukért forró köszönetünket.

A falu kovácsának: A „magyar alkotmány“ futtában van összekovácsolva, kár érte, mert hát a lapunkba igen is pászolna.

Tóth János polgártársnak, Ó-Becsére: Azok az új törvényezikkek még csak az ujságokban jelentek meg, — de külön füzetben nem.

Kapnikra, F. Károly urnak: Ha még egyszer kivágva és öszgyürve kapja ön meg lapját, ezen posta-kiadói visszaélésről sziveskedjék szerkesztőségünket tudósítani.

Bódizs István polgártársnak, Bodméra: Megtisztelő levele polgártársnak kellemesen lepte meg e lapok szerkesztőjét, adja az isten, hogy soha se feledje el azt a bujdosó fényes csillagot a sokat szenvedett magyar nép.

F... Sándor lelkész urnak, Piskón: Valóban türethetlen és bosszantó, ha minden második vagy harmadik szám elvész a postáton. Mi okai nem vagyunk, rendesen feladatik mindenkinek példánya, hol vész el, azt mi innen ki nem süthetjük. Azért ne tessék restelni a reklamatiót, ha valamelyik szám meg nem érkezik, — a kiadó-hivatal tüstént megküldendi, — valamint megküldötte eddig mindenkinek, a ki még reklamált.

Előfizetőinket kérjük, hogy nyílt levélben reklámáljanak, e nem kerül pénzbe.